الله متعال با هر عملی که داشته باشد، [سرانجام] او را وارد بهشت می‌کند

از عُبادة ـ رضی الله عنه ـ روایت است که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمود: «مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، أَدْخَلَهُ اللهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ»: «هرکس شهادت دهد که معبود به حقی جز الله نیست، یکتاست و شریکی ندارد و محمد بنده و فرستادۀ اوست و عیسی بنده و فرستاده و کلمۀ اوست که به مریم القا نمود و روحی از جانب اوست [و نیز مخلوق اوست] و بهشت حقّ است و آتش (دوزخ) حقّ است، الله متعال با هر عملی که داشته باشد، [سرانجام] او را وارد بهشت می‌کند».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ به ما خبر می‌دهد که هرکس کلمۀ توحید را با علم به معنایش و عمل به مقتضایش به زبان آورد و به بندگی محمد ـ صلی الله علیه وسلم ـ و پیامبری او شهادت دهد و به بندگی عیسی و پیامبری او اعتراف کند و اینکه الله او را با این سخن خود «کُن»: (باش) آفرید و روحی از ارواحی است که الله خلق کرده است و مادرش را از نسبت ناروای یهودیان پاک بداند و به اینکه بهشت حق است و دوزخ حق است، ایمان داشته باشد و به وجود آن دو معتقد باشد و اینکه این دو، نعمت و عذاب الهی هستند، و بر این باور از دنیا برود، فرجامش به سوی بهشت است، اگرچه در طاعات خود کوتاهی کرده و گناهانی داشته باشد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3417